

om der ikke kunde ubstebes flere Creditbeviser. Jeg for mit Vedkommende vilde dog meget nødtigt see, at der blev sat flere Creditbeviser i Circulation, og jeg vil langt foretrække en Skat som den, der her er foreslaet, fremfor Udstedelsen af flere Creditbeviser. Det er aldeles vist, at Creditbeviserne have sat mange Penge ud af Circulation, og der har som Følge deraf paa mange Steder været Mangel paa contante Penge, der vilde have været tilstede, hvis der ikke var blevet udstedt Creditbeviser til saa betydelige Beløb, som skeet er i de sidste Aar. — Derfor det viser sig og kommer til at staa klart, at vi ikke kunne blive frie for den Indkomsskat eller Extraskat, som her er foreslaet, saa maa jeg tilstaae, at jeg deler Principet for en Indkomsskat; jeg tvivler heller ikke om, hvis det virkelig viser sig nødvendigt, at vi skulle have en ny Skat, at det da og vil findes, at den fornødne Skatteevne er tilstede i Landet. Jeg kan i saa Henseende ikke dele den Ansættelse, som blev udtalt af den næstsidste ærede Taler (Sessen), at der hyppigt er Nød og Glendighed tilstede, naar Ligningscommissionerne eller Skatteopkræverne komme for at indkræve Skattebeløbet. Der har ganske vist vist sig stor Uvillie mod den sidste Indkomsskat eller Krigsskats Opkrævning, men det havde sin naturlige Grund ikke alene i den Byrde, som Skattens Opkrævning medførte, men ogsaa deels i, at det var en ny og ukendt Skat, og deels i den Maade, hvorpaa den blev opkrævet. Det, som altsaa for mig staaer som det Væsentligste, er for det Første at faae afgjort, om det er absolut nødvendigt, at vi skulle paalægge Skatteyderne en saadan Extraskat som foreslaet, og for det Andet i saa Fald at faae den opkrævet paa den Maade, der giver størst Sandsynlighed for, at den bliver ligelig for Alle og ikke fortrykkende for Noget. Det er af flere ærede foregaaende Talere omtalt, at det efter deres Mening vilde være det Helbigste at bibeholde en Formue- og Leilighedsstat. Deri er jeg aldeles enig med dem; vel mener jeg, at den her foreslaede Skattemaade kan blive ligesaa rigtig; men Formue- og Leilighedsstaten har faaet en Slags Indfødsret hos Landbefolkningen, og Communalbestyrelserne have en særegen Færdighed, selv om de i an-

dre Henseender mangle Færdighed i at paalægge Skat efter Formue og Leilighed. Men der kommer ved denne sidste Ligningsmaade et andet meget vanskeligt Forhold tilstede, som er berørt i Motiverne, nemlig det, at det saa bliver absolut nødvendigt at have en vis bestemt Sum, som udskrives og fordeles i et bestemt Forhold paa de forskjellige Communer; uden dette vil man ikke kunne blive staaende ved Ligningen paa Formue og Leilighed. Vi have seet, og det er blevet stærkt fremhævet, navnlig af den ærede næstsidste Taler (Sessen), hvor uligelig Fordelingen i og mellem de forskellige Communer var forrige Gang; naar man har seet det og ikke kan have noget bestemt Haab om at faae Forholdet i saa Henseende usigtligt omreguleret, tror jeg, at man vil føle sig nødt til at forlade denne Maade; men naar man maa forlade den, kan jeg for mit Vedkommende ikke Andet end være tilbøielig til at slutte mig til den høitærede Finantsminister. Idet jeg nu slutter mig til ham, er det væsentligt med Hensyn til den foreslaede Ligning for Landcommunernes Vedkommende. Jeg finder, at der for disses Vedkommende findes en meget betydelig Forbedring i dette Forslag, nemlig Bestemmelsen i § 6 om, at Indtægten af Agerbrug skal beregnes i Tønder Byg pr. Tønde Hartkorn. Det vil derefter staae aldeles klart for Ligningscommissionerne, paa hvilken Maade de skulle udfinde Summen. Det vil ogsaa ligeliggjøre Skatten efter Skatteevnen paa de forskjellige Steder, naar en høiere Autoritet, nemlig Amtsraadet, skal ansætte Brugsværdien af Hartkornet i det Hele i de forskjellige Communer. Det kan naturligvis medføre ikke ubetydelige Ulemper for Amtsraadet at faae dette usigtligt bestemt, men jeg tror dog, at det i ethvert Tilfælde vil falde det lettere end den Paaligning af rede Penge, der efter den tidligere Krigsskatslov skulde foretages af Amtsraadet paa Communerne. Jeg skal ikke gaae ind paa de enkelte Detailbestemmelser i Forslaget. En af disse, som i og for sig ikke er af megen Betydning og som jeg derfor heller ikke lægger stor Vægt paa, er den om en Godtgjørelse af 2 pCt. af Skattebeløbet for Communalbestyrelsernes Opkrævning af Skatten. Jeg tror ikke, at en saadan Godtgjørelse